

- 3) Spørgsmål om beregning af passivposter efter § 2, nr. 3, jf. § 5, § 14, stk. 4, og § 19, stk. 1.
- 4) Spørgsmål om vurdering af fast ejendom efter § 19, stk. 1, jf. § 17, stk. 3, 1. pkt.
- 5) Spørgsmål om bindende forhåndsbesked efter § 20 A, jf. § 17, stk. 3, 2. pkt., og § 20 C, stk. 1.
- 6) Spørgsmål, der efter anden lovgivning kan påklages til Landsskatteretten.

Stk. 2. En klage afvises, hvis en lovhjemlet adgang til klage til en anden administrativ myndighed på området ikke er udnyttet. Landsskatteretten kan dog beslutte at behandle klagen, hvis særlige omstændigheder taler derfor.«

§ 23. Landsskatteretten kan påkende klager over følgende afgørelser:

- 1) Skatteansættelser af indkomst.
- 2) Efterprøvelse af passivposter efter boafgiftslovens § 13 a, der ikke vedrører værdiansættelsen efter boafgiftslovens § 12.
- 3) Vurderinger af fast ejendom.
- 4) Værdiansættelser ved gaveafgiftsberegning og beregning af passivposter efter kilde-skattelovens § 33 D.
- 5) Bindende forhåndsbesked efter § 20 A.
- 6) Andre afgørelser, som ifølge lovgivningen kan indbringes for Landsskatteretten.

Stk. 2. Klage over de i stk. 1, nr. 2, nævnte afgørelser kan indgives af dødsboet.

Stk. 3. Klage over de i stk. 1, nr. 3, nævnte vurderinger kan indgives af ejerne. Er en vurdering foretaget efter begæring af en anden end ejeren, kan klage desuden indgives af den, der har begæret vurderingen. I de i vurderingslovens § 8, stk. 3, 3. pkt., omhandlede tilfælde kan både køber og sælger påklage vurderingen. En ejer kan også påklage vurderingen af andres ejendom, når ejeren har en retlig og økonomisk interesse deri. En kommune kan påklage vurderingen af en fast ejendom, når kommunen har en særlig retlig eller økonomisk interesse deri. Når en vurdering af en fast ejendom er påklaget, kan den centrale told- og skatteforvaltning indbringe andre ansættelser vedrørende samme ejendom for Landsskatteretten, der påkender disse ansættelser i forbindelse med den påklagede ansættelse.

Stk. 4. Klage over de i stk. 1, nr. 4, nævnte afgørelser kan foretages af den gaveafgiftspligtige.

Stk. 5. En indgivet klage afvises, hvis lovgivningens bestemmelser om klageadgang ikke er udnyttet. Landsskatteretten kan dog beslutte at behandle klagen, hvis særlige omstændigheder taler derfor.

8. § 25, stk. 1, 1. pkt., affattes således:

»Klagen skal være modtaget i Landsskatteretten senest 3 måneder efter modtagelsen af den afgørelse, der klages over.«

9. I § 25, stk. 2, 2. pkt., ændres »i § 21, stk. 3, nævnte sagsfremstilling« til: »til grund for afgørelsen udarbejdede sagsfremstilling«.

10. I § 25, stk. 4, 1. pkt., udgår: », medmindre Landsskatteretten er 1. klageinstans«.

§ 25. Klage over de i § 23, stk. 1, nr. 1-5, nævnte afgørelser skal være modtaget i Landsskatteretten senest 3 måneder fra modtagelsen af afgørelsen. Klagen afvises, hvis den indgives efter udløbet af fristen. Landsskatteretten kan dog se bort fra en fristoverskridelse, hvis særlige omstændigheder taler derfor.

Stk. 2. Klage til Landsskatteretten skal ske skriftligt. Den afgørelse, der påklages, samt den i § 21, stk. 3, nævnte sagsfremstilling skal følge med klageskrivelsen i original eller kopi. Klagen skal angive, på hvilke punkter afgørelsen anses for urigtig og begrundelsen herfor. Dokumenter, som ønskes anvendt som beviser, skal følge med klageskrivelsen i original eller kopi.

Stk. 3. — — —

Stk. 4. Ved fremsendelsen af klagen betales en afgift på et grundbeløb på 400 kr., medmindre Landsskatteretten er 1. klageinstans. Det nævnte grundbeløb reguleres efter persons-kattelovens § 20. Hvis afgiftsbeløbet ikke følger med klagen og heller ikke indbetales inden en frist, som Landsskatteretten fastsætter, betragtes klagen som bortfaldet. I så fald bortfalder også afgiften. Den indbetalte afgift tilbagebetales til klageren, når denne får helt eller delvis medhold i klagen af Landsskatteretten eller ved en efterfølgende domstolsprøvelse af Landsskatterettens afgørelse. Afgiftsbeløbet kan ikke forlanges tilbagebetalt, når klagen afvises, når klagen trækkes tilbage, eller når klagen indbringes for domstolene efter § 31, stk. 1, 2. pkt.